

**CRNA GORA
VLADA CRNE GORE**

USTAVNI SUD CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore razmotrila je ustavne žalbe, koje su Ustavnom sudu Crne Gore podnijeli:

1. Dragan Prelević, advokat iz Podgorice, u ime Zifa Adrovića i dr. (njih 339 bivših radnika AD „Radoje Dakić“), zbog neizvršavanja pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda u Podgorici, P.br.1561/05 od 14. aprila 2006. godine, usljed čega smatraju da je došlo do povrede prava iz člana 32 Ustava Crne Gore i člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, a kojom takođe osporavaju i Rješenje o izvršenju Osnovnog suda u Podgorici, I.br.1801/16 od 5. juna 2006. godine i Rješenje Privrednog suda Crne Gore, St.br.490/16 od 19. decembra 2016. godine, i

2. Advokatsko ortačko društvo „Ćupić“ iz Podgorice, u ime Mehmeda Abdovića i dr. (njih 152 bivših vlasnika AD „Radoje Dakić“), protiv Rješenja o izvršenju Osnovnog suda u Podgorici, I.br.771/07 od 12.oktobra 2007. godine i drugih rješenja o izvršenju, Presude Osnovnog suda u Podgorici, P.br. 1417/06 od 26. januara 2007. godine i drugih presuda i Rješenja Privrednog suda Crne Gore, St.br. 490/16 od 19. decembra 2016. godine, zbog povrede prava iz čl. 8, 17 i 32 Ustava Crne Gore i člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Konvenciju,

na sjednici od _____ 2018. godine i daje sljedeći

ODGOVOR

Ustavni sud Crne Gore, aktom U III br. 168/17 i U III br. 280/17, od 4. oktobra 2018. godine, dostavio je Vladi Crne Gore, ustavne žalbe koje su podnijeli:

1. Dragan Prelević, advokat iz Podgorice, u ime Zifa Adrovića i dr. (njih 339 bivših radnika AD „Radoje Dakić“), zbog neizvršavanja pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda u Podgorici, P.br.1561/05 od 14. aprila 2006. godine, usljed čega smatraju da je došlo do povrede prava iz člana 32 Ustava Crne Gore i člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, a kojom takođe osporavaju i Rješenje o izvršenju Osnovnog suda u Podgorici, I.br.1801/16 od 5. juna 2006. godine i Rješenje Privrednog suda Crne Gore, St.br.490/16 od 19. decembra 2016. godine, i

2. Advokatsko ortačko društvo „Ćupić“ iz Podgorice, u ime Mehmeda Abdovića i dr. (njih 152 bivših vlasnika AD „Radoje Dakić“), protiv Rješenja o izvršenju Osnovnog suda u Podgorici, I.br.771/07 od 12.oktobra 2007. godine i drugih rješenja o izvršenju, Presude Osnovnog suda u Podgorici, P.br. 1417/06 od 26. januara 2007. godine i drugih presuda i Rješenja Privrednog suda Crne Gore, St.br. 490/16 od 19. decembra 2016. godine, zbog povrede prava iz čl. 8, 17 i 32 Ustava Crne Gore i člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Konvenciju.

Podnosioci ustavnih žalbi, u bitnom, navode da je pravosnažnom i izvršnom presudom Osnovnog suda u Podgorici, P.br. 1561/05 od 14.04.2006. godine, utvrđena obaveza tuženog-izvršnog dužnika (privredno društvo „Radoje Dakić“ AD) da podnosiocima žalbe isplati 70 ličnih dohodaka sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 01.06.2003. godine. Država Crna Gora, kao većinski vlasnik navedenog privrednog društva, shodno postojećoj praksi Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, obavezna je da u ime „Radoje Dakić“ AD, čiji je većinski vlasnik, isplati utvrđene iznose, odnosno da obezbijedi sprovođenje pravosnažnih sudskih odluka domaćih sudova. Pozivaju se i na presudu suda u Strazburu Miljanović protiv Crne Gore, koja je donijeta po istovjetnom činjeničnom i pravnom stanju kao ovdje tužioci, i kojom je eksplicitno navedeno „Država ne može da navede bilo nedostatak sopstvenih sredstava ili nemaštinu dužnika kao izgovor za predmetno neizvršenje, i s tim u vezi, Sud nalazi da crnogorske vlasti nijesu preduzele neophodne mjere kako bi se izvršila predmetna domaća presuda te je, shodno tome, došlo do povrede člana 6 Konvencije“.

Nadalje, podnosioci ustavnih žalbi navode da je odlukom Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, broj: 14561/08 od 01.12.2016. godine i ispravkom te odluke od 24.01.2017. godine, obavezana Vlada Crne Gore da u roku od 3 mjeseca isplati iznos od po 2000 € na ime nematerijalne štete i u istom roku iznose materijalne štete (glavnice sa pripadajućom kamatom) dosuđene presudom Osnovnog suda u Podgorici P.br. 1561/05, te imajući u vidu da je u korist petorice aplikanata iz iste presude i po istom osnovu već donijeta odluka Suda u Strazburu i naloženo je plaćanje, to smatraju da ostalim tužiocima-podnosiocima ustavne žalbe (njih 339) nesporno pripada to pravo i stoji ista obaveza Vlade za isplatu.

U ustavnim žalbama se ukazuje da navedena presuda Osnovnog suda postala pravosnažna 14.04.2006. godine i do dana podnošenja ustavne žalbe nije izvršena. Nakon pravosnažnosti ove presude, podnosioci ustavne žalbe su pred Osnovnim sudom u Podgorici pokrenuli izvršni postupak, rješenjem I.br. 1801/06 na nepokretnostima dužnika, a koje rješenje je postalo pravosnažno 21.06.2006. godine, ali ni na ovaj način nijesu uspjeli da namire potraživanja, te smatraju da im je neizvršavanjem presude domaćeg suda za period od 11 godina oemogućeno mirno uživanje imovine, čime je povrijeđen član 32 Ustava Crne Gore.

Takođe, podnosioci ustavnih žalbi navode da je 22.11.2016. godine Ministarstvo finansija – Poreska uprava Podgorica podnijela predlog za otvaranje stečajnog postupka nad „Radoje Dakić“ AD, koji predlog je usvojen i Rješenjem Privrednog suda Crne Gore, St.br. 490/2016 od 19.12.2016. godine, otvoren je stečajni postupak nad dužnikom, ali ukazuju da je stečajni postupak na samom početku i da do podnošenja ustavnih žalbi nijesu preduzete radnje u cilju prodaje i namirenja.

U vezi sa pokrenutim stečajnim postupkom, navode da je karakteristika istog da se prodajna cijena (procijenjena na oko 80.000.000,00 €) umanjuje nakon svake neuspjele prodaje za 20 %, dok u postupku izvršenja imovina ne može ići ispod 50 % procijenjene vrijednosti.

Ispitujući navode ustavnih žalbi, Ministarstvo finansija je pribavilo izjašnjenja i mišljenja Ministarstva ekonomije, Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa Crne Gore i Privrednog suda Crne Gore.

U mišljenju Ministarstva ekonomije, akt broj: 060-153/2018-3 od 22.10.2018. godine, navodi se da je Osnovni sud u Podgorici u oktobru 2008. godine, održao prvo ročište, a nakon toga zakazivao više puta ročišta za prodaju zemljišta „Radoje Dakić“ AD, te da su u dva navrata

date konkretne ponude koje su odbijene kao nedovoljne, jer nijesu dostigle ukupan iznos potraživanja, te u tom smislu izvršenje presude ne zavisi od spremnosti državnih organa ili od radnji koje su preduzimali radi izvršenja presude, već od uslova koje diktira tržište nekretnina, odnosno od utvrđene cijene nepokretnosti.

Nadalje, Ministarstvo ekonomije ističe da je u pravnoj stvari Miljanović protiv Crne Gore predmet potraživanja bila naknada koja se odnosi na ostvarivanje prava po osnovu intelektualne svojine, odnosno prava po osnovu inovacije, a ne zahtjev za naknadu neisplaćenih zarada, na šta se odnosi presuda Osnovnog suda P.br. 1561/05 od 14.04.2006. godine, a koja je predmet ustavnih žalbi.

Ministarstvo ekonomije, dalje, ukazuje da je članom 17 st. 2, 3 i 4 Zakona o privrednim društvima ("Sl. list RCG", broj: 06/02 i „Sl. list CG”, br. 17/07, 80/08, 40/10, 36/11 i 40/11) propisano da je akcionarsko društvo je pravno lice koje je svojom imovinom i obavezama potpuno odvojeno od akcionara, da akcionarsko društvo odgovara za svoje obaveze cjelokupnom svojom imovinom i da akcionari nijesu svojom imovinom odgovorni za obaveze društva, te da se iz citiranih odredbi jasno vidi ko i u kojoj mjeri je odgovoran za obaveze, odnosno dugovanja privrednog društva.

U odnosu na navode ustavnih žalbi da su povrijeđene odredbe člana 32 Ustava Crne Gore, kojim je propisano da svako ima pravo na pravično i javno suđenje u razumnom roku, ističe se da, obzirom na datume donošenja parničnih i izvršnih presuda Osnovnog suda u Podgorici, jasno proizilazi da su ovakvi navodi neosnovani.

Takođe, Ministarstvo ekonomije ukazuje i da su nadležnosti Vlade Crne Gore propisane Ustavom Crne Gore i da iz istih ne proizilazi da je Vlada odgovorna za poslovanje privrednih društava čiji je većinski vlasnik, te da Vlada ne može sredstvima poreskih obveznika odgovarati za obaveze izmirenja dugova, koji su posljedica neuspješnog poslovanja privrednih subjekata čiji je većinski vlasnik.

U mišljenju Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa Crne Gore, akt RZ. br. 1064/18 od 08.11.2018. godine, se navodi da, obzirom da je u konkretnom slučaju otvoren stečajni postupak, u kom podnosioci ustavne žalbe – povjerioci prijavljuju i namiruju svoje potraživanje, to je i izvršenje pravosnažnih i izvršnih sudskih odluka i naplata potraživanja po tim odlukama u nadležnosti Privrednog suda Crne Gore, pri čemu osnovanost predmetnih ustavnih žalbi zavisi od činjenice da li ime je potraživanje priznato o čemu, takođe, podatke ima Privredni sud.

U izjašnjenju Privrednog suda Crne Gore, akt Su. br. 1263/18 od 15.11.2018. godine, navedeno je da je rješenjem tog suda St. br. 490/16 od 19.12.2016. godine otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom „Radoje Dakić” AD u stečaju Podgorica, a koje rješenje je potvrđeno Rješenjem Apelacionog suda Crne Gore, Pž. br. 599/17 od 06.06.2017. godine. Nakon toga, Privredni sud je rješenjem St. br. 490/16 od 04.07.2016. godine proglasio bankrotstvo nad stečajnim dužnikom budući da nije podnijeta izjava od strane stečajnog dužnika o namjeri da izvrši reorganizaciju.

U daljem toku postupka, nakon što je okončan postupak prijave potraživanja, stečajni upravnik je sačinio Listu utvrđenih i osporenih potraživanja, koja je usvojena kao konačna na ročištu od 28.11.2017. godine. Dana 29.12.2017. godine objavljen je prvi oglas za prodaju imovine stečajnog dužnika, na koji oglas nije bilo zainteresovanih ponuđača. Drugi oglas

raspisan je 23.05.2018. godine i dostavljena je jedna ponuda za kupovinu dijela imovine stečajnog dužnika od strane Uprave za imovinu, koja ponuda je prihvaćena. Na trećem oglasu za prodaju, prispjela je jedna ponuda za kupovinu dijela imovine stečajnog dužnika od strane „Zetogradnja“ doo Podgorica, koja ponuda je prihvaćena odlukom stečajnog upravnika od 08.10.2018. godine.

Privredni sud u izjašnjenju ukazuje da se sve radnje i odluke u predmetnom postupku preduzimaju i sprovode u skladu sa rokovima koji su propisani Zakonom o stečaju („Sl. list CG“, br. 01/11, 53/16, 32/18 i 62/18), shodno kojem se potraživanja svih povjerilaca, pa i radnika koji su prijavili potraživanja, među kojima su i podnosioci ustavne žalbe, namiruju shodno utvrđenim isplatnim redovima kada se steknu zakonski uslovi za isplatu, odnosno nakon što se formira stečajna masa.

Nadalje, u izjašnjenju Privrednog suda se ukazuje da su neosnovani navodi iz ustavnih žalbi koji se odnose na stečajni postupak, kod činjenice da su, kao što je već navedeno, do sada raspisana tri oglasa, dio imovine je već prodat, dok će se za ostalu imovinu oglas raspisati u skladu sa rokovima i na način kako je to zakonom propisano.

Posebno se ukazuje da su do sada svi prigovori na predložene prodaje odbijeni kao neosnovani i da su odluke potvrđene od strane Apelacionog suda Crne Gore.

Na osnovu izloženog, u izjašnjenju Privrednog suda se navodi da su predmetne ustavne žalbe neosnovane, te da otvaranjem stečajnog postupka nijesu povrijeđene odredbe Ustava Crne Gore.

Polazeći od svega naprijed navedenog, predlažemo da Ustavni sud Crne Gore odbije kao neosnovane ustavne žalbe koje su podnijeli:

1. Dragan Prelević, advokat iz Podgorice, u ime Zifa Adrovića i dr. (njih 339 bivših radnika AD „Radoje Dakić“), zbog neizvršavanja pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda u Podgorici, P.br.1561/05 od 14. aprila 2006. godine, usljed čega smatraju da je došlo do povrede prava iz člana 32 Ustava Crne Gore i člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, a kojom takođe osporavaju i Rješenje o izvršenju Osnovnog suda u Podgorici, I.br.1801/16 od 5. juna 2006. godine i Rješenje Privrednog suda Crne Gore, St.br.490/16 od 19. decembra 2016. godine, i

2. Advokatsko ortačko društvo „Ćupić“ iz Podgorice, u ime Mehmeda Abdovića i dr. (njih 152 bivših vlasnika AD „Radoje Dakić“), protiv Rješenja o izvršenju Osnovnog suda u Podgorici, I.br.771/07 od 12.oktobra 2007. godine i drugih rješenja o izvršenju, Presude Osnovnog suda u Podgorici, P.br. 1417/06 od 26. januara 2007. godine i drugih presuda i Rješenja Privrednog suda Crne Gore, St.br. 490/16 od 19. decembra 2016. godine, zbog povrede prava iz čl. 8, 17 i 32 Ustava Crne Gore i člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Konvenciju.

Broj:
Podgorica, _____ 2018 godine

VLADA CRNE GORE

Predsjednik
Duško Marković